

ชัยชนะครึ่งที่ ๒ (ตอน ชนะ อาฟวก ยักษ์)

พระจอมมุนีได้ชัยชนะต่ออาฟวกยักษ์ ผู้มีจิตสันดาน
หยาบกระด้าง ปราศจากความอดทน มีฤทธิ์มาก ได้เข้ามาต่อสู้
จนตลอดทั้งคืน ด้วยวิธีทรمانอย่างดี คือ พระขันติธรรม
ด้วยเดชแห่งชัยชนะของพระพุทธเจ้า นั่น ขอชัยมงคลจงมีแก่
ท่านเถิด

ชัยชนะครั้งที่ ๒ (ตอน ชนะอาฬวกยักษ์)

๘๓

อายตนิพพานเป็นธรรมที่ละเอียดลึกซึ้ง ต้องเป็นผู้ที่มีใจ
หยุดนิ่งอย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้น จึงจะเข้าใจได้แจ่มแจ้ง
ปัจจุบันแม้หลายท่านจะมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับเรื่อง
นิพพาน แต่ไม่ว่าจะมีความเข้าใจอย่างไร อายตนิพพานซึ่งเป็น
เครื่องรองรับพระนิพพานยังคงมีอยู่ พระนิพพานหรือธรรมกาย
ของพระพุทธเจ้าก็ยังคงมีอยู่ เป็นอมตะและเป็นบรมสุขที่
เที่ยงแท้ถาวร ซึ่งผู้รู้ทั้งหลายกล่าวว่า พระนิพพานเป็นเยี่ยม
การไปสู่อายตนิพพาน เป็นวิสัยของผู้มีใจหยุดที่ละเอียดมากๆ
พระพุทธองค์จึงตรัสว่า ผู้ไปถึงฝั่งแห่งพระนิพพานมีจำนวนน้อย
ส่วนใหญ่ยังไม่ถึง เพราะมัวติดอยู่ในเบญจกามคุณ คือ รูป เสียง
กลิ่น รส สัมผัส เราจึงไม่ควรเสียเวลามากเกินไป ควรจะ
ลงมือปฏิบัติ พิสูจน์ด้วยตนเอง เพื่อให้รู้แจ้งเห็นจริงเช่นเดียวกับ
ผู้รู้ทั้งหลาย

มีบทสรรเสริญพุทธคุณใน พุทธชัยมงคลคาถา บทที่ ๒ ว่า

“มาราติเรกมภิยฺยุตฺตสพฺพตฺตติ

โฆรมนฺนาพวกมกฺขมถทฺธยกฺขํ

ชนตีสฺสทนต์วิธินา ชิตวา มุนินฺโท

ตนฺเตชสา ภาวตุ เต ชยมงคลานิ

พระจอมมุนิได้ชัยชนะต่ออาฬวกยักษ์ ผู้มีจิตสันดาน

ชัยชนะครั้งที่ ๒ (ตอน ชนะอาฬวกยักษ์)

๘๘

หยาบกระด้าง ปราศจากความอดทน มีฤทธิ์มาก ได้เข้ามา
ต่อสู้จนตลอดทั้งคืน ด้วยวิธีทรمانอย่างดี คือ พระขันธิธรรม
ด้วยเดชแห่งชัยชนะของพระพุทธเจ้านั้น ขอชัยมงคลจงมีแก่
ท่านเถิด”

สำหรับชัยชนะครั้งที่ ๒ ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็น
ชัยชนะที่ได้มาด้วยขันธิธรรมเป็นเลิศ และด้วยเมตตานุกาพัน
ไม่มีประมาณ ซึ่งหลวงพ่อก็ได้เล่าไปบ้างแล้ว จึงขอนำมาเล่าย่อๆ
ว่า พระพุทธองค์ทรงมีชัยชนะต่ออาฬวกยักษ์อย่างไรบ้าง

*เรื่องมีอยู่ว่า ในสมัยพุทธกาล พระราชาเมืองอาฬวก
ยักษ์จับ แต่พระองค์ทรงให้สัญญากับยักษ์ว่า ถ้าหากยักษ์ปล่อย
พระองค์ไป พระองค์จะส่งคนมาให้ยักษ์กินเป็นอาหารทุกวัน
เมื่อพระราชารอดชีวิตมาได้ ทรงรับสั่งให้อำมาตย์ส่งนักโทษ
นำอาหารใส่ถาดทองไปให้ยักษ์กินที่ใต้ต้นไม้ใหญ่ เมื่อนักโทษ
ผู้เคราะห์ร้ายไปถึงโคนต้นไม้ จะถูกยักษ์จับกินเป็นอาหาร ต่อมา
เมื่อเรือนจำหมดนักโทษ พระราชาทรงรับสั่งให้นำเด็กทารกเกิด
ใหม่ส่งไปให้ยักษ์กิน ทำให้หญิงที่ใกล้จะคลอดลูก ต้องหลบหนีไป
คลอดลูกที่อื่น เหลือแต่อาฬวกุมารเพียงพระองค์เดียว ถึงกระนั้น

ชัยชนะครั้งที่ ๒ (ตอน ชนะอาฬวกยักษ์)

๘๕

พระองค์ก็ยังตัดสินพระทัย ให้นำพระกุมารส่งไปให้ยักษ์กิน

ขณะเดียวกันนั่นเอง พระบรมศาสดาซึ่งประทับอยู่ที่พระเชตวันวิหาร ทรงตรวจดูสัตว์โลกในเวลาใกล้รุ่งด้วยพุทธจักขุ พระพุทธองค์รู้ถึงอุปนิสัยแห่งโสดาปัตติผลของอาฬวกยักษ์ จึงเสด็จออกจากเมืองสาวัตถีไปยังที่อยู่ของยักษ์ เป็นระยะทางไกลถึง ๓๐๐ โยชน์ พระองค์ได้เสด็จเข้าไปประทับยืนอยู่ที่ประตูวิมานของยักษ์ ขณะนั้นอาฬวกยักษ์ไปประชุมสมาคมของยักษ์ที่หิมวันตประเทศ เมื่อกลับมาถึงก็โกรธเป็นกำลั่ง ลูกขึ้นยืนบนพื้นมโนศิลาด้วยเท้าซ้าย เท้าขวาเหยียบบนยอดเขาไกรลาส ทำให้ตั้งขึ้นด้วยคิดว่า จักทำลายพระพุทธเจ้า ลมพายุใหญ่ได้ถาโถมพุ่งตรงไปยังอาฬวีนคร ทำให้สถานที่ต่างๆ พินาศแหลกลาญ พัดหลังคาบ้านลอยไปในอากาศ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงอธิษฐานว่า “ขอภัยพิบัติอย่าได้มีแก่ใครๆ” ด้วยแรงอธิษฐานนั้น ทำให้พายุใหญ่ทำอันตรายใดๆ ผู้คนไม่ได้

เมื่ออาฬวกยักษ์ถึงปากถ้ำ ได้ทำท่าผ่นให้ตกลง ด้วยคิดว่า จะให้น้ำท่วมพระองค์ให้ตาย ผ่นก้อนเมฆตั้งร้อยตั้งพันก่อตัวขึ้น แล้วตกลงมา ด้วยความแรงของน้ำผ่น แผ่นดินแตกเป็นช่องๆ แต่ก็ไม่อาจทำให้แม่จิวรของพระองค์เปียกได้ อาฬวกยักษ์บันดาลผ่นแผ่นหิน ผ่นเครื่องประหาร ผ่นถ่านเพลิง ผ่นขี้เถ้า

ชัยชนะครั้งที่ ๒ (ตอน ชนะอาฬวกยักษ์)

๕๐

ฝนทราย ฝนเปือกตมให้ตกลงมา แต่ฝนเหล่านั้นกลับกลายเป็น
ทิพย์มालา เป็นของหอมทิพย์บูชาพระพุทธองค์

ครึ่งคืนผ่านไป ยักษ์ยังไม่สามารถเอาชนะได้ จึงแก้ทุสสาวุธ
ยกชูขึ้น เหาะเวียนวนอยู่ใกล้ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้า ปล่อยาวุธ
ไปในอากาศ ทุสสาวุธมีเสียงนำสะพริงกล้วแล่นไปในอากาศ
ประจุกสายฟ้า แต่ครั้นมาใกล้พระพุทธองค์ ก็กลับกลายเป็น
ผ้าเช็ดพระบาท ตกลงที่เบื้องพระบาท อาฬวกยักษ์เห็นดังนั้น
ยังไม่หมดหวัง รีบตรวจดูว่า เหตุใดหนอ พระสมณะจึงไม่กลัว
ในที่สุดตนรู้ว่าเพราะพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตั้งอยู่ในเมตตาธรรม
จึงคิดจะทำให้พระองค์โกรธ ด้วยการขับไล่พระพุทธองค์ให้ออก
ไปในทันที

เมื่อยักษ์ขับไล่เช่นนั้น พระองค์ทรงเสด็จออกไปโดยดี
อาฬวกยักษ์เห็นดังนั้น เริ่มมีจิตอ่อนโยน ด้วยคิดว่า “สมณะนี้
ว่าง่ายจริง เราบอกคำเดียวก็ออกไปแล้ว เราสามารถชนะ
สมณะนี้ด้วยคำพูดเพียงเท่านี้ เสียแรงอุตส่าห์ต่อยุทธ์กับสมณะ
นี้อยู่ตั้งครึ่งค่อนคืนด้วยอาวุธร้ายแรง” ยักษ์ทดสอบให้พระบรม
ศาสดาเสด็จเข้าออกเช่นนี้ถึง ๓ ครั้ง เพื่อดูว่า พระองค์เป็นผู้ว่าง่าย
จริงไหม ครั้งที่ ๔ ยักษ์เกิดความคิดชั่วว่า เราจะทำให้สมณะนี้
ลำบากตลอดคืนด้วยการเข้าๆ ออกๆ อย่างนี้แหละ จึงสั่งว่า

ชัยชนะครั้งที่ ๒ (ตอน ชนะอาฬวกยักษ์)

๕๑

“ท่านจงออกไปสมณะ” พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า “เราไม่ออกไป
ท่านจงกระทำกิจที่ท่านควรทำเถิด”

เมื่อเห็นพระผู้มีพระภาคเจ้าไม่เสด็จออกไปตามคำสั่ง จึง
ตั้งใจจะถามปัญหาที่ค้างใจมานาน เนื่องจากอาฬวกยักษ์เคย
ถามปัญหากับดาบสและปริพาชกที่มีฤทธิ์มีเดชที่มาสู่วิมานของตน
ครั้งตอบไม่ได้ ยักษ์ก็ควักหัวใจของท่านเหล่านั้น มาขยี้ทั้งหมด
ยักษ์นึกถึงปัญหาเหล่านั้นได้ รีบทูลถามพระบรมศาสดาว่า
“ดูก่อนสมณะ ข้าพเจ้าจะถามปัญหาท่าน ถ้าท่านไม่ตอบ หรือ
ตอบไม่ได้ ข้าพเจ้าจักควักดวงจิตของท่าน จักฉีกหัวใจของท่าน
หรือจับที่เท้าแล้วขว้างไปที่ฝั่งแม่น้ำคงคาโน้น”

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า “เรายังไม่เห็นบุคคลใดใน
โลกพร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์ อีกทั้ง
สมณพราหมณ์ เทวดาและมนุษย์ ที่จะควักหทัยของเราโยนทิ้ง
จะพึงฉีกหทัยของเรา หรือจับเราที่เท้าทั้งสองแล้วขว้างไปที่ฝั่ง
น้ำคงคาได้ ดูก่อนยักษ์ เมื่อท่านหวังจะถามปัญหาก็กถามเถิด เรา
จักตอบ”

อาฬวกยักษ์เริ่มทูลถามปัญหา ๘ ข้อ ซึ่งหลวงพ่อบอก
ตัวอย่างพอเป็นสังเขปเท่านั้น เช่นยักษ์ถามว่า “อะไรหนอ เป็น
ทรัพย์เครื่องปลื้มใจอันประเสริฐของคนในโลก อะไรหนอ ที่บุคคล

ชัยชนะครั้งที่ ๒ (ตอน ชนะอาฬวกยักษ์)

๕๒

ประพฤติดีแล้วนำความสุขมาให้ อะไรหนอ เป็นรสอันล้ำเลิศกว่ารสทั้งหลาย นักปราชญ์ทั้งหลายกล่าวชีวิตของผู้ที่เป็นอยู่อย่างไร ว่าประเสริฐสุด”

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสตอบว่า “ศรัทธาเป็นทรัพย์อันประเสริฐของคนในโลกนี้ ธรรมอันบุคคลประพฤติดีแล้วนำความสุขมาให้ ความสัตย์เป็นรสอันล้ำเลิศ นักปราชญ์ทั้งหลายกล่าวชีวิตของผู้ที่เป็นอยู่ด้วยปัญญาว่าประเสริฐสุด”

อาฬวกยักษ์ทูลถามว่า “คนข้ามโอชะได้อย่างไร ข้ามอรรณพได้อย่างไร ล่วงทุกข์ได้อย่างไร บริสุทธิได้อย่างไร”

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสตอบว่า “คนข้ามโอชะได้ด้วยศรัทธา ข้ามอรรณพได้ด้วยความไม่ประมาท ล่วงทุกข์ได้ด้วยความเพียร บริสุทธิได้ด้วยปัญญา”

อาฬวกยักษ์ได้ถามปัญหาที่ลึกซึ้งขึ้นไปอีก เมื่อได้ฟังคำตอบ ใจยังยิ่งเพิ่มพูนศรัทธาปสาทะในพระพุทธองค์ หลังจากตั้งใจสดับธรรมะทุกข้อที่พระองค์ทรงตอบ ในที่สุดอาฬวกยักษ์ได้ตั้งอยู่ในโสดาปัตติผล เป็นผู้มั่นคงต่อหนทางพระนิพพาน กลายเป็นยักษ์ใจดีที่สำรวมระวังในศีล ยึดพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

จะเห็นว่า กว่าพระพุทธเจ้าจะสั่งสอนบุคคลใดให้เกิด

ชัยชนะครั้งที่ ๒ (ตอน ชนะอาฬวกยักษ์)

๕๓

ความเลื่อมใส และยอมลงมือปฏิบัติธรรมจนได้บรรลุธรรมนั้น ต้องใช้กุศโลบายต่างๆ อย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นอิทธิปาฏิหาริย์ให้เห็นถึงฤทธานุภาพ หรืออาเทศนาปาฏิหาริย์ดักใจผู้ฟัง หรืออนุสาสนีปาฏิหาริย์แสดงธรรมอย่างพอเหมาะพอดีแก่จริตอัธยาศัยของผู้ฟัง ทำให้มีผู้บรรลุธรรมตามพระพุทธรองค์มากมายนับไม่ถ้วน อีกทั้งพระพุทธรองค์ยังเป็นยอดนักเสียดสละ หากรู้ว่าใครมีบุญที่พร้อมจะเข้าถึงธรรม พระพุทธรองค์จะรีบเสด็จไปโปรดโดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยากลำบาก เพราะฉะนั้นพวกเราพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย สมควรอย่างยิ่งที่จะปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธรองค์ และหมั่นปฏิบัติธรรม จะได้เข้าถึงพุทธภาวะภายในคือพระธรรมกายกันทุกคน

